

Lechiel Spanhemio V. C. Confiliario Electoris
Sereniss. Palatini.

427

Graviter ei molesto animo huius, me nuper domi ab-
fuisse, quum tu in aula esses, meq. salutandae tuae huma-
nissae honorare aces. Intellexi illud à Fuchio nro, et
querelas meas apud ipsum effudi; quae ideo vehementius
erant, quod iam emblemata tua ad Sereniss. El.
desulisset. Percipio n. ista inspicere, ut Principi meo
exponerem, q. huius rei mandatum à Sereniss. Electore
acceperat, ut Tibi ac mihi negotium componendum
Emblematum injungeret. Sed id amici nri iura prospera
adhibeamus pietati, per quam ista voluntate me frau-
davit. Interim huius transmissa mihi Emblemata
ta Serenissimo Epi tradidi, q. plurimum mihi delecta-
taty ē et multa de studiis ac summa eruditione
tua mihi narravit. Imperavit mihi ut tibi gratias
agerem; quod sanctissimum mandatum ejus renūci-
assem Tibi, ni me negotia quaedam domi detinerent.
Vale MDCCLXX

Christiano Winckero Med. D.ri

428

Expecto ab te horribile illud decretum, quo mihi
diem et horam constituas, ut savissimum ferrum venis
admoveam et sanguinem meum effundam. In crasti-
num diem vix mihi licebit esse tam crudeli, quonia
mihi ad rationes ferendum ē, et pecuniae Principis
mei numerandae; sequentibus autem diebus, vacuus su-
labori, et puniti ejus fatalem penam qm in me
dici Vale MDCCLXX.

Serenissimo Principi Electorali Pa-
latino Carolo.

Epist. Eccl.
pag. ante
3.

Mihi Serenissimū et Clementissimū Tuum Pa-
centem heri ab me q. fuisse, ac Aurora Ce-
phalum in suor rapuisset amplexu atq. cum
eo nuptias fecisset. Et tunc quidem pter venis Hy-
gini testimonium non habebam, quo connatū
eoni probarem. Sed hodie legenti Pausaniam in
Atticis haec verba occurrerunt: Hac in portu (mi-
mirum Ceramico) prope Athenas una cum Ceramo
Narcissus fideles sunt, Thesey Scironem in mare
abiciens et Aurora Cephalum ferens. Hunc

n. cū supra modum formosus esset, ab duriora fuisse
adamatū ajunt et reipsum, hinc Phaedonem
natum, quem ipsa templi sui custodire p̄fecit
ut cū antea.

430.

Serenissimo Princ. Elect. li

Carolo.
Serviam imperio tuo, et q̄ de Deo Conso, ejus
amictu cognoscere cupisti, obiter p̄ senbam. Conso
Dei Consiliorum habitus ē, cui Consualia, seu
publica dicata fuerunt. Ita Festus: Consualia
a Ludi dicebantur, quorū in honorem Consi facien-
terent; quem Deū consilii putabant. Et Plutarchus
in Romulo. Romulus sparserat rumorem, repisse
se aram cujusdam Dei sub terra occultatam.
Dei nomen Conso fuit sive quod in consul-
tando juvaret; sive is Neptunus equestris ē:
nam ara Consi in circo majori reliqua tem-
pore latens, Circensibus ludis apparebat. Posteriori
hanc opinionem confirmat T. Livius l. i. ubi
Romulum, ut agnitionem dissimularet, ludos ex
industria parasse Neptuno equestri solennes, eorū
Consualia vocasse memorat. Fuit itaq̄ Conso et
Neptunus equestris unq̄ idemq̄ Deus, notum apud
Romanos numen, in cuius etiam honorem Fabius
Maximus instituit, ut exiles quotannis idibus
Kalibus Tiberim transvenerent. Sed q̄ ejus Dei
effigies, quae vestitus fuerit, in obscuris esse. Vin-
centius Chartarius in Imaginibus Deorum scribit;
fatebq̄. se nullam ejus imaginem apud scriptores
repperisse. Mihi tamen, si q̄d hanc in parte patueri
possum, et vestem et effigiem huius Deo assignari
posse videor, qualis a vero et genuino ejus habitus
non abhorreat. Etenim si is Neptunus Equestris
fuit, eā formā fringendū, eorū vestimento induendū
ē, quod in Nummis Vespasiani ac Adriani ipse
conspicitur: minime in eis stans vestitur: a sinistri
humero tergo prope amictū, nudamentum
Romano saepe diffinitū; ipse de dextra Scuticam,
laeva